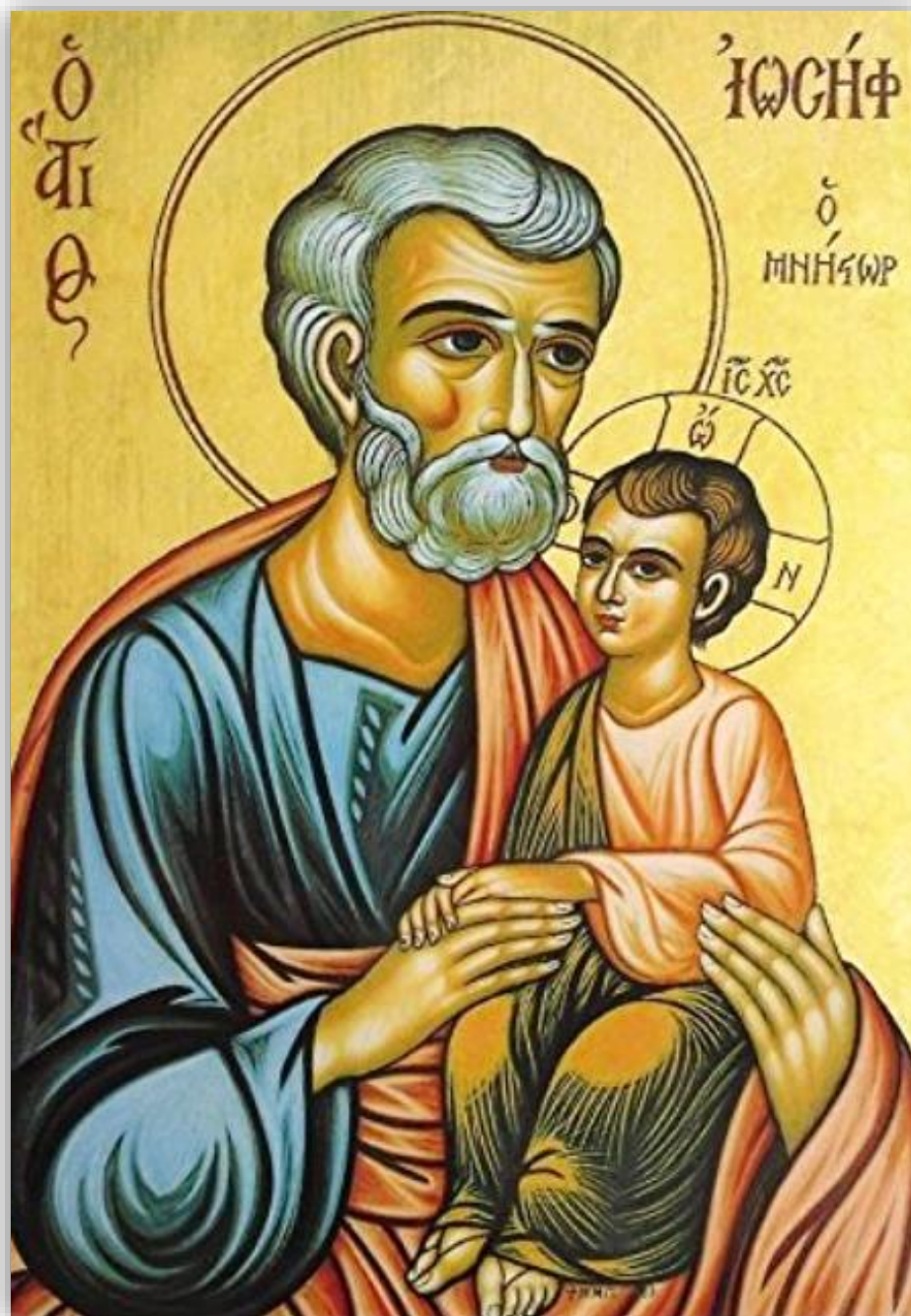

SO SRDCOM OTCA

MILOVANÝ OTEC

PATRIS CORDE

ÚRYVOK Z APOŠTOLSKÉHO LISTU SVÄTÉHO OTCA FRANTIŠKA PATRIS CORDE PRI PRÍLEŽITOSTI 150. VÝROČIA VYHLÁSENIA SV. JOZEFA ZA PATRÓNA UNIVERZÁLNEJ CIRKVI

Veľkosť sv. Jozefa spočíva v tom, že bol Máriiným manželom a Ježišovým otcom. A takto sa - podľa slov sv. Jána Zlatoústeho - „dal do služby celému plánu spásy“.

Svätý Pavol VI. poznamenáva, že jeho otcovstvo sa konkrétne prejavilo v tom, že „zo svojho života spravil službu zasvätenú tajomstvu vtelenia a s ním spojenému vykupiteľskému poslaniu. Svoju legálnu právomoc nad svätou rodinou využil na to, aby jej úplne daroval seba samého, svoj život, svoju prácu; svoje ľudské povolanie milovať domácich tak premenil na nadľudské darovanie seba, svojho srdca a všetkých schopností na lásku v službe Mesiášovi, ktorý rástol v jeho dome.“

Pre túto svoju úlohu v dejinách spásy je sv. Jozef otcom, ktorého kresťanský ľud stále miluje, ako o tom svedčí skutočnosť, že v celom svete sú mu zasvätené mnohé kostoly; že mnohé náboženské inštitúty, cirkevné bratstvá a skupiny sú inšpirované jeho spiritualitou alebo nesú jeho meno; a že na jeho počesť sa konajú mnohé náboženské podujatia. Mnohí svätci a svätice ho vrúcne uctievali, medzi inými aj Terézia z Avily, ktorá si ho zvolila za svojho zástancu a orodovníka, často sa mu zverovala a dostala všetky milosti, o ktoré prosila. Povzbudená vlastnou skúsenosťou, presvedčila aj ďalších, aby ho uctievali.

V každej modlitebnej knižke sa nachádza nejaká modlitba k sv. Jozefovi. S osobitnými prosbami sa na neho obraciame každú stredu a zvlášť v mesiaci marci, ktorý mu je tradične zasvätený.

Dôvera ľudu vo sv. Jozefa je zhrnutá vo vyjadrení „Ite ad Ioseph“, ktoré odkazuje na čas hladomoru v Egypte, keď ľud prosil faraóna o chlieb a on mu odpovedal „Chodte k Jozefovi a urobte všetko, čo vám povie!“ (Gn 41, 55). Išlo o Jozefa, Jakubovho syna, ktorého bratia zo závidia predali (porov. Gn 37, 11- 28) a ktorý sa následne - podľa biblického rozprávania - stal v Egypte zástupcom faraóna (porov. Gn 41, 41-44).

Ako Dávidov potomok (porov. Mt 1, 16.20), z ktorého koreňa mal vzísť Ježiš, podľa prísľubu proroka Nátana Dávidovi (porov. 2 Sam) a ako ženích Márie z Nazareta je sv. Jozef akýmsi spájajúcim článkom medzi Starým a Novým zákonom.

Súsošie TICHÝ OKAMIH sa nachádza v parku Burt Lake v štáte Michigan. Sochár Timothy P. Schmalz svojím dielom ponúka priestor na zotrvanie v intímite lásky Svätej rodiny.

PONDELOK

Nato Boh povedal: „Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!“ A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. Boh ich požehnal a povedal im: „Plod'te sa a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“

(Gn 1, 26-28)

A nie je on tvoj otec, ktorý ťa stvoril, nie on ťa stvárnil a pevne postavil?

(Dt 32, 6)

PROSBA: Prosím o milosť vidieť svet ako miesto, kde môžem kontemplovat' Božie stopy a nachádzať Boha.

IMPULZ NA MODLITBU

Skúsenosť „vtelenia Boha“ do stvorenia, kde Boh „zostupujúc do časnosti“ povoláva k životu to, čoho niet, ma vedie bezprostredne pred Boha.

Stvorenie je miestom, kde môžem hľadať Boha a stretávať sa s ním. Boh však zostáva bezprostredný; nie je slnkom, ani zemou; preto nemanipulovateľný, nepochopiteľný a nevypočítateľný Boh nesmie zmiznúť zraku modliaceho sa a konajúceho človeka.

Zastanem na chvíľu a vychutnávam si pohľad na stvorený svet - predstavím si miesta, ktoré som navštívil/a, miesta, kde sa cítim dobre; alebo idem do prírody; ale aj v krátkych zastaveniach počas dnešného dňa.

Precítim pevnú pôdu pod nohami, zemskú gravitáciu, dýcham vzduch, vnímam svetlo, započúvam sa do zvukov. Otváram sa Božej prítomnosti a pobudnem v nej.

Boh je pôvodcom života. V každej chvíli od neho dostávam život, a tak dostávam seba samého/samú. Závisím od tohto vzťahu, nie som však jeho otrokom. A teda vzdialenosť medzi Bohom a človekom je už otvorený priestor na výmenu slova, dialóg dvoch túžob, ktoré si navzájom vychádzajú v ústrety. Dialóg medzi Stvoriteľom a stvorením - tvoriaci a životodarný.

Môžem si zatvoriť oči alebo sa postaviť k oknu a chvíľu precítiť svoju existenciu.

Som....

Som stvorený/a...

Som súčasťou života...

Zostanem v láskyplnej Božej prítomnosti.

Podobne ako sv. Jozef, aj ja patríam do stvoreného sveta. Spolu s ním chcem teraz stáť pred tvárou milujúceho S-tvoriteľa, ktorý dáva život. S-vedomím, že som súčasťou Božieho plánu lásky a aj mňa Boh pozýva spolu-tvoriť život.

V záverečnej modlitbe prosím spolu so sv. Jozefom...

UTOROK

*Počúvajte ma, dom Jakubov a všetky zvyšky domu Izraela,
čo ste chovaní od lona, čo ste nosení od života.
Ja až po starobu som ten istý, až po šediny ja ponosiem.
Ja som to urobil a ja budem niest', ja ponosiem a vyslobodím.
Ja privediem svoju spravodlivosť, nie je ďaleko,
moje spasenie sa neomešká.
Na Sione budem rozdávať spásu,
Izraelovi dám svoju slávu.*

(Iz 46, 3-4.13)

PROSBA: Prosím o milosť rozpoznať Božie stopy v mojich osobných dejinách.

IMPULZ NA MODLITBU

Milujúci Boh ku mne neustále zostupuje, nevýslovný Boh sa vyslovuje, prisľubuje a v tomto prisľube žijem, som milovaný/á a večný/á.

Boh sa v plnosti času prisľúbil, vyslovil a priblížil v Ježišovi Kristovi, aby sme všetci v Ježišovi našli Boha a v Bohu Ježiša, a to jedinečným spôsobom.

Pápež František hovorí: V tomto naplňajúcom sa prisľube spočívala aj veľkosť sv. Jozefa, že bol Máriiným manželom a Ježišovým otcom. „Dal sa do služby celému plánu spásy.”

Boh zostupuje, vyslovuje sa a prisľubuje aj mne osobne počas mojich dejín.

Svet - môj život - je miestom, kde ma Boh hľadá, prihovára sa mi, uisťuje o svojej blízkosti, a kde ja sa stretávam s tým, ktorý ma vedie po mojej ceste.

Spomeniem si na moje osobné dejiny spásy:

Kedy mi bol Boh blízko?

Ktoré jeho slová ma otvorili životu, potešili, podnietili k postojom, hľadaniu, rozhodnutiam?

Ako sa mňa osobne dotýkajú Božie prisľúbenia?

V ktorých situáciách, obdobiach života som hľadal/a a nachádzal/a Boha?

Nakoľko sa cítim súčasťou Božieho plánu spásy?

K čomu mňa osobne hýbe/pozýva/otvára?

V záverečnej osobnej modlitbe sa porozprávam s Bohom.

STREDA

*Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko; ty vieš, či sedím a či stojím.
Už zďaleka vnímaš moje myšlienky: či kráčam a či odpočívam,
ty ma sleduješ.*

A všetky moje cesty sú ti známe.

*Hoci ešte slovo nemám ani na jazyku, ty, Pane,
už vieš, čo chcem povedať.*

Obklopuješ ma spredu i zozadu a kladieš na mňa svoju ruku.

*Obdivuhodná pre mňa je tvoja múdrosť; je taká veľká,
že ju nemôžem pochopiť.*

Ved' ty si stvoril moje útroby, utkal si ma v živote mojej matky.

Chválim ťa, že si ma utvoril tak zázračne;

všetky tvoje diela sú hodny obdivu

a ja to veľmi dobre viem.

(Ž 139, 1-6.13-14)

PROSBA: Prosím o milosť vidieť a prijať seba tak, ako ma poznáva a prijíma Pán.

IMPULZY NA MODLITBU

V priestore mojej slobody všetky moje možnosti, túžby, potreby, dary,... nekonečne slobodný a dobrý Boh objíma svojou zvláštnou láskou.

A ak sa ním nechávam uchvátiť, on mi dáva mňa samého/samú.

V osobe sv. Jozefa môžem vidieť, ako sa nechal uchvátiť láskou Boha natoľko, že sa sám stal jej nositeľom a chválou Boha.

Znova čítam slová žalmu - pomaly, pokojne -, vnímajúc, ako vo mne jeho slová rezonujú, čoho sa dotýkajú a voči čomu ma otvárajú?

Doprajem si dnes len tak „byť“ a môžem si na to vytvoriť aj vonkajšie podmienky (teplá šálka čaju, jemná hudba a príjemné prostredie, schúlený/á v teple,...).

Pokojne vnímam milujúcu prítomnosť Boha, ktorý má poznáva a prijíma.

A láskavo prijímam seba z Božích rúk.

V záverečnej modlitbe prosím spolu so sv. Jozefom...

ŠTVRTOK

A pokračoval: „Istý človek mal dvoch synov. Mladší z nich povedal otcovi: »Otec, daj mi časť majetku, ktorá mi patrí.« A on im rozdelil majetok. O niekoľko dní si mladší syn všetko zobral, odcestoval do ďalekého kraja a tam svoj majetok hýrivým životom premárnil. Keď všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trieť núdzu. Išiel teda a uchytil sa u istého obyvateľa tej krajiny a on ho poslal na svoje hospodárstvo svine pásť. I túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale nik mu ich nedával. Vstúpil teda do seba a povedal si: »Koľko nádenníkov u môjho otca má chleba nazvyš, a ja tu hyniem od hladu. Vstanem, pôjdem k otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.« I vstal a šiel k svojmu otcovi.

Ešte bol ďaleko, keď ho zazrel jeho otec, a bolo mu ho ľúto. Pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. Syn mu povedal: »Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom.« Ale otec povedal svojim sluhom: »Rýchlo prineste najlepšie šaty a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! Prived'te vykrmené teľa a zabite ho. Jedzme a veselo hodujme, lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.« A začali hodovať.

Jeho starší syn bol práve na poli. Keď sa vracal a približoval sa k domu, počul hudbu a tanec. Zavolať si jedného zo sluhov a pýtal sa, čo sa deje. Ten mu povedal: »Prišiel tvoj brat a tvoj otec zabil vykrmené teľa, lebo sa mu vrátil zdravý.« On sa však nahneval a nechcel vojsť. Vyšiel teda otec a začal ho prosiť. Ale on odpovedal otcovi: »Už toľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvoj príkaz, a mne si nikdy nedal ani kozliatko, aby som sa zabavil so svojimi priateľmi. No keď prišiel tento tvoj syn, čo ti prehýril majetok s neviestkami, pre neho si zabil vykrmené teľa.« On mu na to povedal: »Syn môj, ty si stále so mnou a všetko, čo ja mám, je tvoje. Ale patrilo sa hodovať a radovať sa, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.«

(Lk 15, 11-32)

PROSBA: Prosím o milosť precítiť a zažiť Boha ako milujúceho otca.

IMPULZ NA MODLITBU

Vstúpim do príbehu a svoju pozornosť zameriam na otca.

Vrátim sa k textu a hľadám vety (môžem si ich aj podčiarknuť), ktoré poukazujú na túto postavu. Pri každej vete chvíľu zotrviem a kontemplujem otca. Všimám si jeho gestá... počúvam, čo hovorí... pozorujem jeho prežívanie, konanie.

Uvedomím si (môžem si aj napísať) vlastnosti, ktoré mi u otca z príbehu vystupujú. Čo prežívam?

Cez tento príbeh o márnotratom synovi mi Ježiš zjavuje svojho Otca.

Ako ja osobne vnímam, prežívam a vidím Boha ako milujúceho otca? A ako sa to prejavuje v mojom živote?

V dejinách spásy i v mojich osobných dejinách môžem reflektovať Boha ako štedrého a dobrého otca, Stvoriteľa, ktorý mi dáva seba samého a pozýva ma mať účasť na svojom živote.

Mám podiel na jeho dedičstve. Môžem a smiem zakusovať Boha ako milujúceho a milosrdného otca, ktorý mi ide v ústrety, aby ma uzdravil a prijal ako milované dieťa.

Žiť s Bohom, ktorý sa ma hlboko dotýka ako milujúci a starostlivý otec aj cez láskyplnú skúsenosť v medziľudských vzťahoch.

Na pozadí tohto príbehu, ako hovorí pápež František, môžem pozorovať aj osobu sv. Jozefa, ktorý svoju legálnu právomoc nad svätou rodinou využil na to, aby jej úplne daroval seba samého, svoj život, svoju prácu, a tak svoje ľudské povolanie milovať domácich premenil na nadľudské darovanie seba, svojho srdca a všetkých schopností na lásku v službe Mesiášovi, ktorý rástol v jeho dome.

Ak sa pozriem na moju osobnú skúsenosť s pozemským otcom, ktorá jeho črta/vlastnosť mi v tejto chvíli vystupuje?

Ako ja osobne prežívam svoje otcovstvo či materstvo vo vzťahu k iným?

PIATOK

Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. Ale Ján mu odporoval a hovoril: „Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne?“ Ježiš mu však povedal: „Len to nechaj, lebo sa patrí, aby sme splnili všetko, čo je spravodlivé.“ Potom mu už neodporoval.

Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal nad neho. A z neba zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“

(Mt 3, 13-17)

PROSBA: Prosím o milosť hlboko prežiť a precítiť milujúcu lásku Boha Otca.

IMPULZ NA MODLITBU

Znova si tento evanjeliový príbeh sám/sama v sebe prerozprávam a vstúpim do deja.

Pred svojim vnútorným zrakom nechám vystúpiť obraz rieky Jordán a uprostred nej stojacieho Jána Krstiteľa, ktorý sa skláňa k prichádzajúcim a ponára ich do vody. Vidím dav ľudí na brehu stojacich v skupinkách a trpezlivo čakajúcich na rad.

Vnímam atmosféru tejto udalosti a pozorujem, čo sa deje v ich srdciach.

Mnohí prichádzajú dať sa pokrstiť, očistiť v túžobnom očakávaní Mesiáša. V dejinách spásy je táto udalosť veľmi výnimočnou a jedinečnou - kairos.

V zástupe pozorujem mladého muža, má pevné a priame držanie tela, z tváre mu vyžaruje pokoj a vyrovnanosť i odhodlanosť ísť v zástupe priamo k Jánovi. Poznávam v ňom Ježiša. Kráča tu ako človek, Jozefov milovaný syn. Prichádza na rad a Ján s ním začína dialóg. Započúvam sa do slov, ktoré si navzájom vymieňajú... A krátko s nimi pobudnem.

Po chvíľke ticha sa Ježiš skloní, Ján mu kladie ruku na hlavu a ponára ho do vody.

Zastanem na okamih a vnímam toto Ježišovo ponorenie.

V tomto okamihu sa však deje niečo nezvyčajné - evanjelista to popisuje slovami: „Otvorilo sa nebo a zaznel Otcov hlas: »Toto je môj milovaný Syn, v ňom mám zaľúbenie! «“ Všetci prítomní to pozorujú a ja som tiež medzi nimi.

Zastanem a nazerám na toto láskyplné tajomstvo Trojice v našom stvorenom svete... a smiem aj ja byť súčasťou tohto kairos - tu a teraz.

Ježiš sa vynára z vody pred očami všetkých ako milovaný Boží Syn.

Ide mi v ústrety ako brat a pozýva ma k hľadaniu pravdy o sebe a o svojom milujúcom otcovi. Prichádza, aby mi ukázal cestu k Bohu.

V Ježišovi sa Boh skláňa ku mne a prijíma ma ako milovaného syna/dcéru.

Zostanem v láskyplnej prítomnosti môjho milujúceho Otca - Stvoriteľa, Vykupiteľa a Posvätitela ako milované dieťa.

Precítim a ukotvím túto večnú a hlbokú pravdu o mne.

SOBOTA

Milovaný otec - úryvok z Apoštolského listu Patris corde (s. 2)

Obrázok sv. Jozefa ako milovaného otca (s. 3)

PROSBA: Prosím o poznanie Pána v osobe a živote sv. Jozefa.

IMPULZ NA MODLITBU

Zoberiem si pred seba obraz sv. Jozefa a pozorujem ho.

Ako na mňa obraz pôsobí - jeho farby, prostredie, námet?

Čo ma na obraze priťahuje alebo aj vyrušuje?

Aké pocity, myšlienky sa mi vynárajú?

Chvíľu zastanem a zotrviem v tichu.

alebo

Prečítam si úryvok z Apoštolského listu o sv. Jozefovi ako milovanom otcovi.

Ako na mňa text pôsobí?

Čo ma v texte oslovuje, prípadne vyrušuje?

Aké pocity, myšlienky sa mi vynárajú?

Zostanem pri podnetoch v tichej meditácii.

NEDEĽA

Príbeh svojej osobnej skúsenosti z modlitby tohto týždňa píšem sprevádzajúcej osobe v prvej osobe jednotného čísla. Píšem jednoducho, priamo, dôverujúco... v túžbe objaviť a rozpoznať prítomnosť milovaného a milujúceho Boha v mojom živote.

Počas reflexie (spätného pohľadu na to, čo mi bolo darované) sa zameriavam na čas modlitby, ktorý vo mne intenzívnejšie rezonoval. Pri rozpamätaní mi môžu pomôcť nasledujúce otázky.

Spätne si vybavím čas modlitby jednotlivých dní - ako videozáznam - a svoju pozornosť upriamim na výrazné momenty:

Aké ovocie modlitby si odnášam z uplynulého týždňa?

Čo som zo svojho života v týchto dňoch pochopil/a a uvidel/a?

Aké pocity, emócie, hnutia som počas týchto dní prežíval/a? Pri čom som prežíval/a radosť, pokoj, nádej, posilnenie vo viere...? Kde som naopak vnímal/a nepokoj, rozorvanosť, smútok, beznádej?

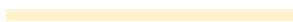
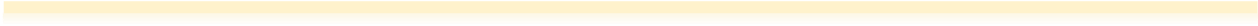
Ako to súvisí s mojím životom? Napr. hovoria niečo o spôsobe, akým sa pozerám na seba, druhých alebo na Boha?

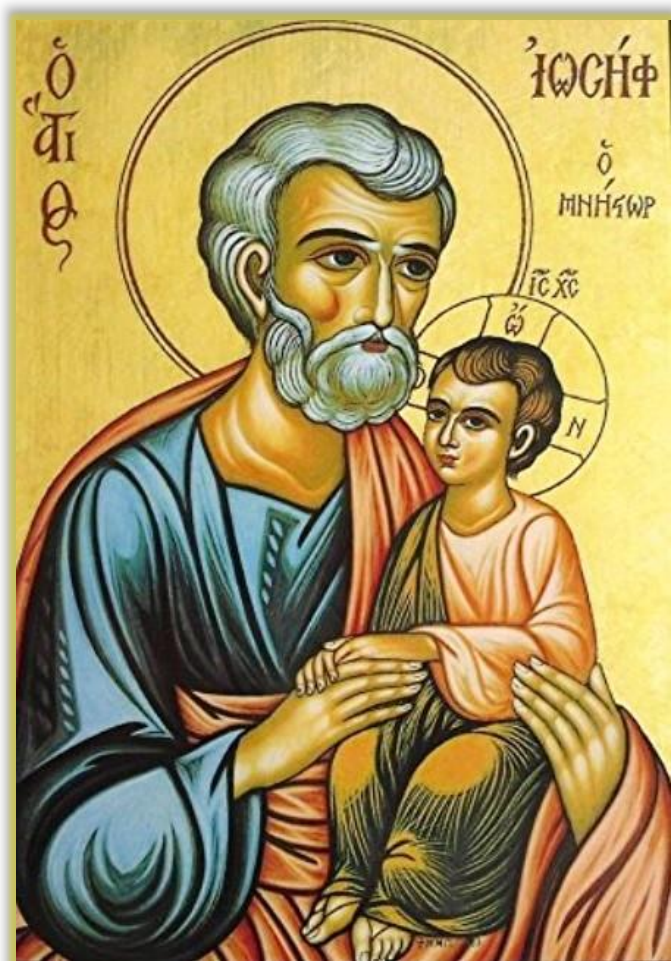
Čo ma počas modlitby uplynulého týždňa prekvapilo, upokojilo, uistilo či zneistilo?

Čo potrebuje uzdravenie?

Za čo by som sa chcel/a ďalej modliť?

MOJE POZNÁMKY

<https://www.uncutmountainsupply.com/icons/of-saints/by-name/j/righteous-joseph-the-betrothed-20th-c-1jo30/>

Pre vnútornú potrebu sestier Congregatio Jesu (CJ)

Impulzy na modlitbu čerpané z diela: Karl Rahner: *Má dnes Ignác z Loyoly ješťa co říci?*
Apoštolský list pápeža Františka *Patris corde*

Texty pripravili sestry CJ: *Miroslava Lukčiková, Lívia Marková, Letícia Dirbáková, Archanjela Biathová*

Graficky upravila: *Lívia Marková*